

פְּנִינִים נִפְלָאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקבל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

פְּרָשַׁת וַיְחִי יַעֲקֹב תִּשְׁפֹּג • גְּלִיוֹן 221

תּוֹרַת שְׁמִשׁוֹן

עֵמֶק כְּנַעַן יוֹסֵף בְּמַה שֶׁהָרָאָה לַיעֲקֹב שְׁטַר כְּתָבָה

יִזְרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֱלֹהֵי יוֹסֵף אֵל אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹקִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר קַחֶם נָא אִלַּי וְאֲבָרְכֶם (מה, ח-ט)

פֶּרֶשׁ רִשׁׁי: מִי אֱלֹהֵי - מֵהֵיכָן יֵצְאוּ אֱלֹהֵי שְׂאִינָן רְאוּיִין לְבָרְכָה. אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹקִים בְּזֶה - הָרָאָה לוֹ שְׁטַר אַרוּסִין וּשְׁטַר כְּתָבָה.

מִבְּאֵר רִבְנֵי הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן זְלַה״ה, שִׁיעֲקֹב חֲשַׁשׁ שְׂמָא נִכְשַׁל יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם בְּעֵבְרָה, וְגַם אֶפְשָׁר שְׁלֵא הִתְנַהֵג כְּרְאוּי, וּמִמִּילָא יֵשׁ פְּגָם בְּבָנָיו וְאִינֶם רְאוּיִין לְבָרְכָה. לְכֹן הָרָאָה יוֹסֵף לַיעֲקֹב אֶת שְׁטַר

הַכְּתָבָה שֶׁעָשָׂה קֹדֶם נְשׂוּאָיו, וַיְדוּעַ שְׁכַתְּבָהּ הִיא רַק מִצְוָה דְרַבְּנָן, לְהַרְאוֹת שְׂדֻקְדִיק אֶפְלוֹ בְּמִצְוֹת דְרַבְּנָן, בְּכַדִּי שְׁלֵא לְהַכְשִׁיל בְּנִשְׂוֵאִין שְׂאִינֶם רְאוּיִין, וְאִם כֵּן כָּל שְׂכֵן שֶׁהוּא לֹא נִכְשַׁל בְּשׂוּם חֲטָא אַחַר גְּדוּל יוֹתֵר. (זרע שמשון' פרשתנו אות י')

יַעֲקֹב אָבִינוּ דְּבוֹק בְּמִדַּת הָאֵמֶת וּלְכֹךְ לֹא שִׁיךְ בּוֹ מִיתָה

זַיִכַּל יַעֲקֹב לְצִוֹת אֶת בְּנָיו וַיֹּאסֵף רְגְלָיו אֶל הַמָּטָה וַיְגֹועַ וַיֹּאסֵף אֶל עַמּוּי' (מט לג): בְּעֵנִין מִיתַת יַעֲקֹב אָבִינוּ מְצִינוּ שְׂאִמְרוּ בְּגִמְרָא (תענית ה.). יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת. אֱלֹא שֶׁהָרְאוּיִם טְעוּ וְחֲשְׁבוּ שֶׁהוּא מֵת, וּלְכֹךְ חֲנֻטוֹ וְסִפְדוֹ אוֹתוֹ. (עיי"ש ברש"י).

וּמִבְּאֵר רִבְנֵי הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן זְלַה״ה אֶת עֵמֶק הָעֵנִין, עַל פִּי מַה שִׁידוּעַ שְׂמִדְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב הוּא אֵמֶת, וְכֵן הַכְּתוּב אוֹמֵר (מִיכָה ז, כ) תִּתֵּן אֵמֶת לַיעֲקֹב. וְאִמְרוּ בְּגִמְרָא (שבת קד, א) קוּשְׁטָא קָאִי [- הָאֵמֶת עוֹמֶדֶת

וּמְתַקִּימָת]. וְהֵינּוּ שְׁלִשְׁקָר אִין יְכַלֵּת לְהַתְקִים, אוּלַם לְאֵמֶת יֵשׁ קִיוּם וְהַעֲמָדָה לְעוֹלָם. וּלְכֹךְ יַעֲקֹב אָבִינוּ שְׂמִדְתּוֹ מִדַּת הָאֵמֶת, וְשִׁיךְ בּוֹ אֶת עֵנִין מִדַּת הָאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת, מִשּׁוּם כִּךְ לֹא שִׁיךְ בּוֹ נְפִילָה וּבִטּוּל, וּלְכֹךְ גַּם לֹא שִׁיךְ בּוֹ עֵנִין שֶׁל מִיתָה. (זרע שמשון' פרשת בלק אות ה)

רְמֵז נִפְלָא לְמַה שְׂאִמְרוּ בְּגִמְרָא "יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת"

זַיִחֵי יַעֲקֹב בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְחִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲמִיּוֹ שְׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה (מה, כח):

מִקְשָׁה רִבְנֵי הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן זְלַה״ה, יֵשׁ לְהַבִּין מְדוּעַ הִקְדִּימָה

הַתּוֹרָה וּכְתָבָהּ בְּתַחֲלַת הַפְּרָשָׁה "וַיְחִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲמִיּוֹ, שְׂמִכְךָ מִשְׁמַע שְׂכָאן נִפְטַר יַעֲקֹב וּכְבָר לֹא מְדַבְּרִים בּוֹ.

וְקוּשָׁה הֲרִי בְּהַמְשֵׁךְ הַפְּרָשָׁה כְּתָבָהּ הַתּוֹרָה דְּבָרִים שְׁהִיּוּ זְמַן רַב לְאַחַר מִכּוֹן, שְׁהֲרִי נִכְתַּב (מה, א): וַיְחִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חוֹלֵה וְגו', וַיְדוּעַ (ב"ר מד, ה) שְׂכָל מְקוּם שְׂנֵאֲמַר "אַחֲרֵי" זֶה מִפְּלֵג (זמן גדול) נִמְצָא שְׂזִמּוֹן רַב קוּדָם מוֹתוֹ אִמְרוּ לְיוֹסֵף "אֵל נָא תְקַבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם", וְזִמּוֹן מִפְּלֵג אַחֲרֵי כֵן נַעֲשָׂה חוֹלָה, וְאִם כֵּן מְדוּעַ כְּתָבָהּ הַתּוֹרָה זְמַן רַב קוּדָם פְּטִירָתוֹ אֶת מִסְפַּר שְׁנֵי חֲמִיּוֹ, שְׂמִשְׁמַע שְׂכָבָר מֵת?

וּמִבְּאֵר רִבְנֵי, שֶׁהִקְדִּימָה הַתּוֹרָה לְכַתֵּב אֶת שְׁנֵי חֲמִיּוֹ יַעֲקֹב לְהוֹדִיעַנו שִׁיעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת. כְּמִבְּאֵר בְּגִמְרָא (תענית ה, ב). נִמְצָא שְׂכָשֵׁם שְׂאִחַר שְׂאִמְרָה הַתּוֹרָה וַיְחִי יַעֲקֹב וְגו', וַיְחִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲמִיּוֹ שְׁבַע וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה, עֲדִין מִסְפַּרְתָּ הַתּוֹרָה עָלָיו עַל יְמֵי חֲמִיּוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא חֵי, כֵּן לְעוֹלָם נִשְׂאָר בְּחַיִּים. (זרע שמשון' פרשתנו אות א)

לומדים זרע שמשון וזוכים לישועה.

הספר שמחולל פלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

לרפואת חיה רבקה בת לאה גיטל שתזכה לבריאות איתנה אריכות ימים ושנים טובות הציבור מתבקש ללמוד לזכותה ולהעתיק עבור רפואתה

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

אהרון בן גיטל בילא וכל משפחתו וכל הנלוים אליו

לשפע ברכה והצלחה גדולה וסיעתא דשמיא בכל מכל כל

ברכת המחבר מתוך הקדמת הספר

זכות רבנו הבטוחותיו וברכותיו הכבודיות יעמוד להתברך בכל

פניני שמשון

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

כשראה יעקב שנסתלקה ממנו שכנינה חשש לפגם הבנים

ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלקים גם את זרעך (מה, יא). מקשים העולם, מה קשר יש לתחלת המקרא עם סופו. ועוד, דבשלמא אם היה אומר בן בפעם ראשון שראה בניו של יוסף, ניחא, אבל עתה סמוך למיתתו, שכבר עברו י"ז שנים שהיה רואה אותם ומלמדם תורה, מה מקום יש לאמירה זו. ועוד קשה, דמה בא ללמדנו בפסוק זה. ועוד קשה, שהוא הפך הפסוק הקודם, 'ועיני ישראל וכו' לא יוכל לראות' וכו', ואיך קאמר 'ראה פניך' וכו' עתה שלא יוכל לראות.

ויש לומר, שראיה זו אינה ראיה טבעית, אלא ראיה שכלית בהכמת הפרצוף שהיה לו, וכמו שפרשו בזהר (פרשת ויחי רכו, ב) על פסוק (בראשית מה, ח) 'וירא ישראל את בני יוסף וכו'. וזהו הטעם שהקדים הכתוב 'ועיני ישראל וכו' לא יוכל לראות', כדי להשמיענו, שהכתוב של 'ראה פניך לא פללתי' מיידי דוקא בראיה שכלית.

והינה, שכשראה יעקב שנסתלקה ממנו שכנינה כשבא לברך את הבנים, כמו שפרש רש"י, חשב בדעתו, שמא יש איזה פגם באלו הבנים שלא יהיו ראויים לברכה, או שאשתו של יוסף אינה הגונה לו, ואז אף הבנים אינם הגונים, כדאמרינן בגמרא דקדושין (ע, א) וכו', ולכן שאל, מי אלה שאינם ראויים לברכה, מהיכן יצאו. (אות י)

דוקא יוסף זכה שזרעו יהיו פדגים מדה כנגד מדה

המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ (מה, טז). נתרץ מה שמקשים על הברכה של 'וידגו לרב', ופרשו ז"ל (ברכות כ, א), מה דגים שבים המים מכסין אותם, ואין העין שולטת בהם, אף זרעו של יוסף אין העין שולטת בהם. וקשה, דהא 'וידגו' משמע שיהיו כמו דגים דוקא, והדגים הם מכסים, וזרעו של יוסף הוא מגלה, ודיו לבא מן הדין להיות כנדון. ועוד קשה, למה דוקא לזרע יוסף נתן ברכה זו, ולא לשאר בניו.

אלא, לפי שיוסף היה נחשד מהעולם שחטא בזנות, וצדקתו ותמתו הייתה מכסה מכל העולם, וזולתי ליעקב שהיה לו חכמת הפרצוף הייתה גלויה, לכן התפלל, שכל השפע והטוב שיבא לבניו שיהיה מכסה מבני אדם, שלא ירגישו בו, ולא יעשה העין שום רשם בהם, מדה כנגד מדה. (אות י)

תורת חיים

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

טעם שדקדק הכתוב לומר את מספר שני חייו בארץ מצרים

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: (מז, כח)

מקשה רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה:

א. צריך לדעת למה הצרך לומר מה שחי יעקב בארץ מצרים? ב. עוד קשה שלכאורה לא היה צריך לומר אלא 'יהי ימי יעקב' וגו'. ואני יודע לפי החשבון כי שבע עשרה שנה חי בארץ מצרים, למה שקדם בפרשת ויגש דכתיב 'שני מגורי שלשים ומאת שנה'.

רק שנים אלו נחשבו לו לחיים

ומבאר האור החיים הקדוש, הנה כל ימי יעקב הוא לא נח ולא שקט, כי משנולד נולד שטנו [עשו] ועדין לא שקעה שמשו עמד לבן, ואלה מוסיף לרע לו, ואחריו בא לו צערה של דינה, ועוד יבא לו רגז אבדת יוסף, נמצא שכל חייו היו צער ומכאוב. ורק ב"ז שנים שחי במצרים היו חיי אשר ושמחה, וזה פונת הכתוב, 'ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה', אלו היו חייו ולא קדם, וסוף לזה אומר 'יהי ימי יעקב שני חייו', לרמז שהן הנה היו ימיו שהיה לו בהם חיות.

על ידי שנים אלו נחשב כאלו כל ימיו היו בטובה

עוד מישב רבנו, על פי דברי חז"ל (תנא דבי אליהו רבה פ"ה) 'כל מי שסוף ימיו בטובה כאלו כל ימיו בטובה', והוא טעם הפסוק (איוב ה, ז) 'והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד'. וזה גם מה שכתוב בפסוק (קהלת ז, ח) 'טוב אחרית דבר מראשיתו'. וזה פונת הכתוב: 'ויחי יעקב' - חיים של שלווה בארץ מצרים, בזה היה בעיניו שהיו ימי יעקב שני חייו, פרוש - שנים של חיים טובים היו כל ימיו שהם שבע שנים וגו'. וטעם אומר ויהי לשון צער, יכון לומר שהגם שהיו ימיו בצער, אף על פי כן חזרו בעיניו להיות כלם של חיים.

קבלת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידכונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-664450
י"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנתיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3

זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120